

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

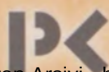
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Çivi

MEHTAP ALTAN

© Mehtap Altan, 2017

© Profil Kitap

Yazarı / Mehtap Altan

Kitabın Adı / Çivi

Genel Koordinatör / Münir Üstün

Kapak Tasarım / Yunus Karaaslan

İç Tasarım / Adem Şenel

Baskı-Cilt / Kayhan Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

Merkez Efendi Mah. Fazılpaşa Cad. No. 8/2 Topkapı/İstanbul Tel: 0212 613 31 85

Sertifika No: 12156

1. Baskı: Mart 2017

978-975-996-905-9

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No: 12391

PROFİL: 588

ŞİİR: 43

Necip Fazıl Bulvarı Keyap Sitesi G1 Blok No: 112

Yukarı Dudullu - Ümraniye / İstanbul

www.profilkitap.com / bilgi@profilkitap.com

Tel: 0 216 365 70 91 (pbx) Faks: 0 216 365 70 94

Profil Kitap Maviyağaç Kültür Sanat Yayıncılık Tic.Ltd.Şti markasıdır.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Mehtap Altan ve Profil Kitap'a aittir. Yazarın ve yayıncının izni olmadan herhangi bir formda yayınlanamaz, kopyalanamaz ve çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ÇİVİ

MEHTAP ALTAN

Mehtap Altan

1973'de Kayseri'de doğdu. Anadolu Üniversitesi Halkla İlişkiler Bölümü mezunu. Hâlen İzmir'de yaşamaktadır.

Şiir, öykü, deneme, kitap tanıtım yazıları ve edebî söyleşilerinin yayımlandığı bazı edebiyat dergileri; İtibar, Türk Edebiyatı, Mahalle Mektebi, Dil ve Edebiyat, Yedi İklim, Temrin, Dîvanyolu, Hayal Bilgisi, Şehir ve Kültür, Sincan İstasyonu'dur.

Edebiyat yolculuğunun mihenk taşlarındandır; okul programlarında “aydınlatmak” cezaevi programlarında “arındırmak” amaçlı attığı edebî adımlar...

Yayımlanmış kitapları:

‘Beyaz Ağıt’ (şiir, 1995)

‘İmgenâr Sokağı’ (öykü, 2015)

‘Def’ (deneme, 2016)

İçi doldurulmayan
bomboş bir kompozisyon kâğıdından,
edebiyatın ve kitapların sihirli dünyasına
adım atmama vesile olan
Türkçe Öğretmenim
Zeki Özkan'a...

İ Ç İ N D E K İ L E R

Birinci Bölüm: Dualı Karınca Manifestosu

Yoksul Ninni / 15
Yoksa / 16
Sancıyan Toprak / 17
Annem / 18
Salıncağın Yazgı Sınavı / 19
Kurşuna Dizilen Harfler / 20
Islak Sorgu / 21
Recm / 22
Asasını Yitiren İnsanlık / 23
Sükûta Hicret / 24
Bilge Karınca / 25
Yüzgörümü / 26
Yara / 27
Gonca Ağıta Kervan / 28
Hiçliğe Hû / 29
Ahraz Gölgele / 30
Vebal / 31
Turnaların Ah'ı / 32
Yaralara Yağmur Teslimiyeti / 33
Gök Cübbeli Güller / 34
Gömleğin Kehaneti / 35
Umuda Saf Tutmak / 36
Hû Hıçkırığı / 37

İkinci Bölüm: Ay Yağmuru

Arel / 41

Zil Zurna Sızılar / 43

Esna / 45

C ü c e / 47

Sapan / 49

Ç i v i / 50

Hâki / 52

H i ç / 54

Kekre Ayaz / 56

Mecazi Umutlar / 58

Ağyar / 60

Gövermiş Eylül Ağrısı / 61

Islığını Emziren Rüzgâr / 63

Tavan Arası Haykırışlar / 65

Beşik / 67

Göğün Gerdanında Gün/ah İzi / 68

Kanlı E m z i k / 69

Kayıp Şiirin Kehaneti / 71

Provasız Mırıldanmalar / 73

Marazi Mırıldanmalar / 74

Şark Salkımına Ölüm Aryası / 76

K ı r a ğ ı / 78

Harman Yarası / 80

Gergefinde Çivilenmiş Ninniler / 82

Süvarisiz Kuytular / 84

Anadolu'dan Çocuk Türküsü / 86

Anka Ayazı / 88

Nisyan Narası / 90

Ruhun Koyaklarında Hüzün Rabıtası / 92

İşgal Sükûneti / 94

Ruhumun Beşiğinde Yangın / 96

Kırlarımda Körpe Kompozisyonlar / 98

*bıçağını öpen İsmail'in teslimiyeti düşüyor içime
küşkünüğüm avuç içimdeki şehrimde saklı eyy!*

Birinci Bölüm: Dualı Karınca Manifestosu

Yoksul Ninni

karıncaların ayak sesini dinliyor
gül mezarlığına masalını gömen gönlüm!
annemin pencere kenarı hüznüleri gibiyim
biraz menekşe biraz mentol
en çok da çiçekli pazen eteğe
çocukluğunu taşıyan yoksul ninniyim
y o k s u l...

Yoksa

garip!
kudüs yüzlü karıncalar sancıdı içimde
salâya hazırlanırken gelincikler...
sanki zehirli bastonunu savuracak saçlarıma
şehrin üvey soluğu!
kan kırmızı bir sükûtu tarayacak şimdi
tahta tarağı ıslanan çocuk yanımda!
şahadet parmağımın gölgesine sığın ey ömrüm!
yoksa dökülecek tel tel harflerim
d ö k ü l e c e k !..

Sancıyan Toprak

şizofren ninniler emziriyor
celladın yüreğini!
kan damlıyor gökyüzünün rahmine
ahraz umutları düşük yapıyor toprak
ah i n s a n o ğ l u!
çocuk mezarları duvak olacak
utanç dağlarına
d u v a k !..

MEHTAP ALTAN - ÇİVİ

Annem

kürek mahkûmu karıncaları boğuyor
sükûtun yüksek topuklu ağnsı!
bir soru cevabının kıyametini içiriyor
suların nabzına
sahi!
uçurumundan uçabilir mi kelebekler?

annem!
İki ezan arası şakağımda kundak yarası...

Salıncağın Yazgı Sınavı

kalbim acıyor babam!
hıçkırıklarımı büyütüyor
avuçlarımın çizgilerine sığınan yazgım...
salıncağımın ipini
gözümün içine baka baka koparan hayatın
ellerini tutuyorum hâlâ!..
üstüm başım çocukluğum kokuyor babam,
çocukluğum!..
öp gözlerimin kuyusundan n'olur
umudumun kanadı kanıyor
kanadı k a n ı y o r!..

Kurşuna Dizilen Harfler

yavruağzı ağıtlarımı uyutuyor
cami avlusundaki güvercinler!
musallanın gölgesine kıvrılan
karıncaları tekmeliyor
helal süt emmemiş umut haramileri...
bakmayın siz huzurun şerbetini içiren gölgelere!
kurşuna dizilen her harfimin hakkı var onların üzerinde
h a k k ı v a r!..

Islak Sorgu

kalbimi
hüznün beşigini sallayan
karıncalar defnediyor!
gül suyuyla
kim yıkıyor hıçkırıklarımı annem!
k i m...

MEHTAP ALTAN - ÇİVİ

Recm

canevime gölgesini bıraktı Erciyes!
içimdeki ses
ilmeği kaçan umutları makasladı usul usul!
ah babam!..
ağız süt kokan kelimelerimin üzerini örtüyor
cüzzamlı cümlelerin
örümcek ağına hapsolmuş feveranı...
vasiyetimdir!
recm edilmiş düşlerimin
kan kaybeden ağzından öpsün
kanatları sapanla vurulan kuşlar...

Asasını Yitiren İnsanlık

göğün çukuruna düşüyordu
elma kokusunu yaralarına sürenlerin sessizliği!
duanın kalbine kurşun sıkarken ketum sancılar
boş kovanlarını toplayan gölgelere
suç ortaklığı yapıyordu geç kalınmışlıklar!..
gecenin düğmelerini göğsüne ilikleyen teslimiyet
duyuyor musun?
umudun salâsını okuyor
asasını atlasın şahdamarında yitiren insanlık!..

Sükûta Hicret

içindeki boşluğa selam verip
tarçın kokulu bir sükûta hicret etti kadın!..
yetim coşkuların katliamını emzirdi ayetsiz ağıtlar
dinleyin sapanıyla umut avlayan gölgeler!
ah'lar demleyen karanlığın duvağını
kuyusunda dua harmanlayanlar yakar!..

Bilge Karınca

“hakkımı helal etmeyeceğim insanlar var” dedim!
karınca yuvasına bakıp “pencereni ilk kıranı affet” dedi...

MEHTAP ALTAN - ÇİVİ

25

Yüzgörümü

avuçlarımdaki kınaydı
kuyumdaki ağrının yüzgörümü!
ben hep sancıyan suyun sesine döktüm duamı
bir atın yelesinde yüreğine değsin diye duvağım!..

Yara

gölgeni al da gel helalleşelim!
ay ölürken göversin kızılca güllerin ağıtı
yaramızı bölüşen turnaları gördün mü eyy!
öksüz kavimlerin kokusunu sürüyorlar
ağzımızın kimsesizler mezarlığına...

MEHTAP ALTAN - ÇİVİ

Gonca Ağıta Kervan

hüznün kuyusunda
düşük yaparken yusufi sabrım
bedevi karıncalar öpüyordu
sardunya kokan avuçlarımı
yum gözlerini kendim!
gonca ağıtlar yakacak
güvercinlerin heybetli gölgesi
ki dualarını gözlerinde saklayanlar
kervanlar kaldırsın göğsümdeki musallaya
kervanlar!..

Hiçliğe Hû

şimdi
hakikatin hû durağına varmalı!
od düşen damağıımıza
sulu sepken dualar sürmeli!..
sonra hiçliğin gerdanına sofra kurup
acıkmalı a c ı k m a l ı!..

Ahraz Gölgelele

kuşlar ölünce
mirac'a mihlanan bakışlar koşar duaya
siz hiç!
elif elif büyüyen bir gecenin avuçlarında
insanlığın hıçkırığını içirdiniz mi ahraz gölgelere...

Vebal

yazgımın kiblesine bağdaş kuruyor
yüreğimde peydahlanan nâr ayazı!
kör kütük göveren şiirlerime and olsun ki
aşka iman eden karıncalar örtecek üzerimi
vebalim gözlerindeki darağacında asılı eyy!

Turnaların Ah'ı

umudun beşigini yakıyor korsan ninniler
öp acıyan yerlerimden anne!
katledilen turnalarım âh'larını kusacak
kahrolası bencilliğin ketum sofrasına...

Yaralara Yağmur Teslimiyeti

suyun tenindeki çılgılığı
ahraz güvercinlerin gözlerine saklananlar duyar!
çekin ellerinizi yaralarımın duru ağıtından
orada korkularını teslimiyetin kıyısında yakan
yağmurlarım var!...

MEHTAP ALTAN - ÇİVİ

33

Gök Cübbeli Güller

çürürken üvey bir hikâyenin son basamağı
hiçliğe kurban edilecek özlemler sakla
gök cübbeli güllerin tenine!
sakla ki intihar eden ateş böcekleri
çiçekli elbiselerin ceplerine kazsın mezarlarını!
bak! topuklarında şiir taşıyan karıncalar kundaklıyor
göbeği düşmemiş utancın kına kokulu ağıtını...
s ö z! affetmemek fiilini çekerek öldüreceğim
sana bakan penceremdeki tüm sardunyalı...

Gömleğin Kehaneti

kundağımdaki hüznü getirdi
avuçları ekmek kokan cüceler!
usumda bir fil ordusu
tepiniyor çitleri yıkılan düşlerimin kıyısında!
etlerimi koparıyor karıncalarımın katilleri...
çekin gölgelerinizi gözlerimin kuyusundan
yusuf'un yırtılan gömleği örtecek
yaralarımın şakağını
ö r t e c e k

Umuda Saf Tutmak

bahtının kiblesinde saf tutarken acının ayazı
kalbinin kırıklarından sızıyordu küskün ufuklar!
hadi diyordu içindeki delişmen cümleler rüzgârı
tırnağı dipten kesilmiş soruların kıyısında kıvranıp
yeniden doğmaya, h a d i!..

Hû Hıçkırığı

kara yağız iç çekişlere koştı
bayram sabahlarına kûs yanımda!
sonra farkettim ki
hasretin minaresine tırmanıp tırmanıp
söküyorum ciğerimden
sardunyalara kokusunu!
şimdi umudun gözlerine mil çekip
hû hıçkırığında şiirler büyütme zamanı
ş i m d i !..

İkinci Bölüm: Ay Yağmuru

Arel

/ölemeyen kuşların kanadı kapatır
cereyan yapan yağız kıyametin dudaklarını /

aşk ruhun ayazlı kumanyası!
düş yüreğime Arel
gönlüm kıyılarında yâr yarası...

küskün ırmaklarımın gözlerinden öpüyor
gecenin kına tutmaz dudakları
ağulu bir hıçkırık sahipleniyor
ruhumun süt kokan düşlerini
gir uykuma!
nü fısıltılar biriktir kirpiğime Arel

çoğalınca sessizlik
fırar edince aklım
lirik ölümün kundağına kıvrılırım Arel
kırlangıç göçleri doğurur mitolojik kayboluşlarım
susadıkça gönlüm
devrik susuşların ihtilalini sürerim
alnımın anavatanına

sorma
sorma ruhundan hicret ettiğim!
kısılıyor sesimin duvağına yaslanan
benzi soluk yarımlar
yağmurun gözlerine sığınıyor iri kıyım boşluklar
hüznümün havzasına akıyor korkularım
ateşinle yû beni Arel!

yırtılıyor usul usul
akşamın alacasına soyunan gölgeler!
falezlerimde terkedilmiş iğde çiçeği
çatlağını emziriyor gamzelerimin
gözlerim gözlerine kaçıyor
sökülüyor alfabemin düğmeleri
aç yüreğimin iliğini Arel!

mührün ruhuma nakşolsa!
ah nakşolsa...
bir fiske ninni çalsam uykundan
yaslansam heybetinin kutsal yadigârına

ört üstümü Arel!
yüreğim sıratının ahirine sözlendi
toparlan!
birazdan hece hece kanat çırpacak
içimdeki Asya sızılı ferman...

Zil Zurna Sızılar

/kâbusuna nur yağan karıncalar susarak ağlar
yuvalarına koca ayaklı düşler karanlığı sağarken /

dudaklarımdaki yetim gülüşler
gecenin duvağına imza atıyor
haddini bilmez hüznler sıkıyor yüreğimi
serçe parmağımı en yaralı yerinden kırıyor gece
inliyor göğsüme sakladığım üşümüş kuşlar
kıyametin karnı acıkırken doycak
içimdeki bakir sükûn
duy babam!

bak!
gözlerimin çukuruna mumlar yakıyor
yalnızlığın cesur haramileri
şehrmin göbeğini kesiyor ölü düşler ebesi!
bir tutsam yakasından gecenin
dağılacak tespihimin tanelerindeki gam
dağılacak babam!

ağrıyan yanımin rengine dokunuyor
gökkuşağından firar etmiş ürkek gölgeler
oysa uçmanın uçurumuna düşerken kirpiğim
ezalı bir kelebeğin kanadını koklamışım!

gurbetin kuyusuna düştüm babam!
içimdeki kızın kulaçları zehirleniyor tek tek
ömrümün kanına girdi
feveranına nâr saranın ayazı...

ahh babam!
annemin hüznü esvabı deęiyor
kimsesizliğimin kor kışına
yüreğimin eşiğinde kırlangıç ölüleri
soluksuz düşlerimin kepengine abanıyor
poyrazın ateşten yelesi yalıyor
içimdeki zamanın kırgın nabzını

bir dokunsam babam!
bir dokunsam örtüsünü açacak
menderesine ahşap ağıtlar yakan yangınım

yaşamın kıyamet avlusunda bir berduş
cevakâr sancıları istifliyor kanıma...
sırtımdaki kambura bir serçe konuyor
sürüyor kanadındaki zil zurna sızıları kimsesiz yanıma
sürüyor babam!

yaşam katli vacip umutlar dikeyor atlasın göğsüne
bir toplu iğne sadakatine sızıyor
içimin fermanı
şimdi kör kütük sarhoş bir yıldızın gözlerine
ayık şiirler sağıyorum babam

Esna

akıtır salyasını yalnızlık!
kadının güneşe meftun gülüşüne

sahi!
şavkının kevser gölgesinden tutunan kimdi Esna...

soruların kovuğunda palazlanırken
uzatmalı imgeler
zılgıtın sancısıyla halvet olur
marazlı rüzgârların kısıtılmış ısıkları

evrenin saçlarındaki nem kadar
sızısın şimdi
hadi Esna!
kendini doğur yandığın yerden...

gönlünün tespihine mıhlanan inleyişler
hüzne redif öykünmeler doğurur
bak!
süngülenmiş düşlerinin saçları dökülüyor
kanadığın yerden kana kana
sus Esna...

ılgıt ılgıt sönen mumlar
kirpiklerinin
yasak suretinde kırbaçlar gönlünü
dur artık d u r!..
kerahet vaktinin perçeminde
gecenin rahmine düşer
ebabillerin attığı taşlar

genzinde göğü millenmiş sayıklamalar
tutar zülfünün epik sahrasından
say ki!
beyhude ahlar süpürüyor kumdan kalelerini
söküldüğün yerden
yana yana ıslat toprağını
ıslat Esna...

sessiz ol y a ş a m!
sessiz ol...
kadın közüne sorgular savuracak
kutsanmış bir öykünün can suyuna
göğsünden vurulmuş ceylan olup
y a ğ a c a k y a ğ a c a k!..

C ü c e

/Firavun'un soluğundan firar eden gölgeler
öksürüyor insanlığın gözlerine gözlerine!
Kızıldeniz esasını arıyor
topal vahşetleri arındırsın diye zaman/

kâinatın bakir düşlerini saklar cüce
kutsal bulutların teninde!

zifiri karanlığın yırtmacına takılır
parmak ucunda büyüyen ikra zikri!
kınında kin büyüten savaşlara tükürür
gönlündeki yitik alfabeyle!
yetmez
yetmez içindeki kuyudan çıkarmaya
umudun gelin olmuş cümlelerini!

hamak keyfi yapan yaşamın
çehresine dokunur Gazze'den getirdiği
kanamış çocuk yanı!
dokunur
dokunur da bitmez bayram hüznünü giyinen
kelimelerinin evren ağrısı!

kirlenmiş harflere kaç mezar sızar der
avuçlarındaki karıncalara bakan gözleri!
Srebrenitsa'daki kimsesizlerin
yüreğinden öper aksanı bozuk şefkatiyle!
nefesi utanç kokan hayata
kirpiğinde uçurtma uçuracak çocuklar büyütür
ılgıt ılgıt...

ey ölü kırlangıçların kanatlarını öpen
ey yemenisi hüznün yazgılı hikâyeleri içen
ey ateş misketlerine gamzelerini kurban veren cüce yangın!
genzindeki vefayı yudumluyor sütten kesilmiş ağıtlar

kus gözlerinden Afrika doyuran sızıyı!
az kaldı
sarmaşıkların ezan duymuş kıvrımları saracak
işgal edilmiş insanlığın
ölü kentler yüzdüren cehennemini!

Sapan

/üzünç vadisinin ervahı deler
mıhlanmış cümlelerin helallik zılgıtını/

yalnızlık metruk türküler yüzdürürken
güz güverteli us kentlerinde
fukara güvercinler taşır hüznümün virdini

vakur bir yenilgidir
sapanla vuruluşun teslimiyeti
mahsusçuktan ağladım diyen çocuğun
gözlerine çivilediği acıydık biz!

saçlarına yüreğimi dolayanım
yak duvağımı!
kıyametin karnı acıktı...

MEHTAP ALTAN ÇİVİ

Ç i v i

/anne sütüyle yıkanmış imgeler günah çıkartır
gelin kinasına banmış naftalin hıçkırıklarında /

paslı sükûn
lirik ayinler sağarken kutsal mabedime
üveyik kanadında hüznü aksıran
gölgeler çiviliyor gece!

bir kırlangıç öpüyor şiirin ağzından
çığlık yükseliyor içimin dergâhından
çekilin kaygılar
çekilin!
vav olup kıvrılacağım
bir türkünün en acıyan yurduna

çömez bir aksana sığmıyor
gecenin boğumunda devleşen silüetim!
az sonra nabzımın çırasını yakacak
ruhumun ağrısına kafa tutan
keşiş karıncalar...

hakikate kanarken ıssızlığımın metruk şehri
şiir! gecenin telvesinde kavurur arşın rızkını
Yusuf'un ahı akar akar
gönlün ar kuyusuna!

bak kendim!
yiğit pinokyolar ahşap hüzünler ekiyor
tavaf edilmemiş yangının gotik yalnızlığına!

kuyudan bakraç dolusu hasret çekiyor
dolunayın saçlarındaki zifiri sancılar
sığınsam rahmine gecenin
diner mi içimdeki begonvil ağrısı!

aklımın ayazında göveriyor
gül terine banmış üşümüslüğüm
hayatın neresinden tutsam
göbeğimi tekmeliyor hüzün!

eyvah!
üvey bekleyişlerin şefkatini kırıyor
yüreğimi işgal eden dul yakarışlar...

oysa
oysa gönlümde palazlanınca umut!
zühre sadakasını verirdi
bezirgânın kirpiğimi kepenkleyen gölgesine!

gögümün kamburuna ninniler fısıldıyor
gülüşümü çalan kandırıkçı gölgeler
artık saklambaç oynamak yok ey ömrüm!
ş i i r ç ı p l a k...

Hâki

/Yusuf yüzlü düşlerin avuçlarından
süt içerken kelebekler
aksanı hüzün damıtan Eylül'e iltica eder
dervişin hû çeken yüreği!/

şahlanır boşluğun damağında
kırbacını saklayan şefkatli soluk
sarı bir fesleğen yeşerir
göğün dudaklarından
öper on üçüncü ayı bekleyen zaman
ölümle arınan ütopyasından

ağlayabilse Eylül'ün prangalı gelinciği
sütünü sağacak bozkırın kıraç yalnızlığına
söyle bana eyy!
kim kınında ılık büyütürken
karanlığın gözlerine âmâ kuşlar doğurdu!
söyle kim

oysa!..
iklimsiz kıvranışların elçisiydi
muştular getiren kuşların eşkiya uçuşları

biliyorum
kanaviçesinden vazgeçen gelin hüznü kanatacak
Eylül'e kaçan deli tayların yelelerini!
bak!
ruhu kutsayan kıvranışı süpürüyor
kehribar tanelerinde imgeler!

hüznün kuyusuna zemzem birikiyor
Züleyha'dan gizli!
ihanetin perçemine şiirin Eylöl zılgıtını sürüyor
sadık gölgeler!
kırılıyor toprağın şefkatine sokulan
eprimiş inleyişler merdiveni
kim tırmanıyor göğün yedi kapılı şehrine!
k i m

bez bebeğinin saçlarını örüyor dilsiz çocuk
avuçlarına biriken nazı sağıyor
göverecek mezarlığının alacaklı bakışına!
ateşin kalbine uça topal güvercinlerin gölgesi
aksa Asya'nın tenine türkülerle yunan turnalar
a k s a

Eylöl!
toprak damdan yüreği düşenlerin
utangaç ırmağı!
kâh gölgesine Anadolu'nun duvağını örten
kâh bir insan
gözleri muğlak sancıları emziren...

/karıncalar üşürken
kimsesiz yapraklar intihara durur
hâki ağıtların kucaklayan yangınında!/

H i ç

/kandırılmış bir çocuğun
gözlerinde ölürmüş
saltanatından vazgeçen aşkın sesi!
sonrası ah'lara sürülen
sustalı düşler manifestosu /

harflerim düğümleniyor boğazıma
sapanları olanların menzili olduk diyor içimdeki kız!
küskün ırmaklarım yakıyor gönlümün rahlesini
annesiz çocuklar gibi çırpınıyor polyanna'yı öldüren yanım
güvelenmiş geç kalınmışlıkların şerefine
susalım mı ömrüm!

yaşam
topuklarıyla karıncalar öldüren
cüceler doğuruyor!
çisil çisil yağıyor zifiri yalnızlık
ört gamzelerimi n'olur
ört!

dağılıyor şiirin telli duvaklı beşiğine
yüksek ökçeli korkularım!
en çok serçe parmağım ağrıyor
en çok göğüme gül toplayan imgelerim kanıyor
gamzelerimde mayınlarını patlatıyor
başakların çılgılığını tarayan rüzgâr!

ve yokluğun eyy!
yokluğun varlığını öksüz bırakıyor...
genzime mihlanıyor zamanın öksürüğü
paslı ağıtlar kamçılıyor
fukara güvercinlerimin kanatlarını!
öldürülen düşlerimin vebali asılıyor
şiirin boynuna!

beni bir sokak çocuğunun gözlerine göm eyy!

bilirsin
yaşam kangren olmuş topraklardan doğururmuş
üvey ninnilerle büyüttüğü çocukları!
hatta öpermiş kabuğu en derin yaranın bağrından
ki öksüz kalan günahlar göversin
ki gülleri lekeli ağıtlar katmerlensin diye!

gözlerime türküler yükleyen derin sessizlik!
hadi durma
kamburumdaki dikenleri yaralı bir eyvallaha bağışla!
birazdan satılık düşler gömülecek
h i ç l i ğ i n ölüsü olmayan mezarlığına...

Kekre Ayaz

/kangren dudaklardan firar ederken yatalak düşler
kanatılmış ömrün kısık sesinden dökülür veballer /

tütsülenmiş sızılarımın yamacında
gömülürüm düşen şehrimin gözlerine
kalbimin raylarını söküp
hibe ederim gecenin korsan kuyusuna!
ve bir kum saati ağlar
betonarme kurguların
antik uğultusunda!

ölümün salkım saçak şefkatine tünar
tel örgülü göge yaslanmış kanadım
martı zılgıtıyla yalnızlık şerbeti içer ömrüm
sanki şamar atar gamzelerime
çocukluğuma yüz çevirmiş rüzgâr!

tılsımına kefensiz susuşlar eken yâr!
neşterini göm ruhumun kandırılmış mabedine
birazdan
duasız kalan yanıma kanatacak
deli tayların kan revan yeleleri

zamanın salaş beşiğinde sallanırken
arka sokakların arzı delen öykünmesi
bir inilti tırmanır
kızılçık sancılarımın kabuksuz kundağına

şeddeler yalnızlığın zikrini ihtiyar karıncalar!...

bandırasız gemilerim batar hüznün avurtlarında
güvertedeki safran sarısı çeyizlerimi yakar
umutgâhı yağmalanmış ovalar

hıçkırıklarımı
giyotinin gümüş gölgesinde bileylerken
saçlarımdaki her tel
kâinatın soluğundan düşer toprağa!
ve...

içimdeki mendereslerin
kırılan mırıltısında teyemmüm eder
göğüne küs bozlak ezgilerim

âh cephanesinde
kurşuni yağmurlar serpiştirenim!
şahbaz imgelerimi dökmek isterdim eteklerinden
umut ayetlerini kutsasın diye zaman!

vişne ağacının dallarına sinen
çocukluk kokusu asılır genzime
kekre ayazlar kusar
gönlümün gelin olmuş türküsü...

hadi...
saklan yamalı yâr uçurumum!
sabah ezanında çivilenmiş ağırlarımı sobeleyecek
katli vacip umutlar!...

Mecazi Umutlar

/sabrın kerpiçlerini kırıncı hüznün ketum aynası
şahdamarına dua oldu döküldü nefesin ay yarası/

ateşin ırmağını içiyorum yudum yudum
öyle çaresiz
öyle ıslak ki hiçliğimin efsunlu kokusu!

damağımın salıncaksız lunaparkında
yağmuru emziriyor veremli bir gölge
atlıkarıncaların kirpikleri kırılıyor
güneşe kırgın gecenin arka sokaklarında

cehennemin yamacına bağdaş kuruyor sabi gönlüm...

Yusuf'un rüyası Eyüp'ün sabrı değişiyor
yüreğimin kıyam etmiş ağrısına!
adaplı gölgeler zikrediyor gurbetin çılgan nazını

ne tuhaf!
güvercinlerin gözlerinde yaşıyor
sapanla vurulan düşlerimin kekeme hıçkırıkları...

korkularım kimsesizliğimin anavatanı olurken
hüznün lehçesinde vuruluyorum şiire!
göçebe naralar atıyor mecazi umutlarım
kanıyorum ahraz bekleyişlerin koyaklarında

çakıl taşı öpüşünü geveliyor
yol hikâyesini kıyılarıma döken dilemma
faili meçhul bir dize
kan veriyor benzi solmuş yüreğime!
kirli aynaların sırlarını öpüyor sükûn
ah annem kokulu sıra dağlar
beştaş oynayamayan çocukluğumu dağlıyor
dul yakarışlar!

oysaki
kaç çığlık eskittim
kaç lisanı lâl kıvranışında gurbete kurban ettim
var mısın
ölümün yüreğinde yaşamın koynuna girmeye kendim!

ey ömrün dikiş tutmaz kıyamet bahçesi!
dudaklarından akan teri içeceğim
y a k l a ş!

Ağyar

yalnızlığın kıblesine yaslanır
fesleğen kokulu ağyar gölgeler

kanamalı bir menzildir
ıslak duaya sarılan
destursuz hayaller

korkma kendim!
döşümdeki kuş sesleri
vuracak koyaklara
ki uluyan gölgeler
öpmesin hayallerimi
öpmesin...

ah! boşluğu döven
harami avuntular!
üç nokta sadakatine sığınan
vedalar içiyor yazgım

şimdi hüznü tebliğ eden
umudu kusacak
gönlümü kurban ettiğim
korsan ninniler!

h o ş ç a k a l ömrüm!...

Gövermiş Eylöl Ağrısı

/bir uçurtmanın şakağına sığındı
gurbetinden kaçanın gamzeleri!
o gün bugündür dualar çivilenir
ıstırabın paslı gözlerine... /

sızıya müebbet ısıklık
Eylöl'ün gölgesine banarken hüznün türküsünü
martıların gözyaşlarını sağıyor şiir
yaralarımın en utangaç yerlerine!
sessiz harfleri topluyorum gönlümün abaküsünden
gecenin göğüs ucuna tutunsun diye zaman...

yasal ağrıların ıslak toprağına kan veriyor
göğün avlusuna
yalnızlığın voltasını çizen ressam!lar!
fırçasını öpen tuval
renklerin nü kıvranışını koparıyor
palyaçonun şakağındaki ahraz umuttan...

ve istemsizce
bir makasın ucunda
ateşe mayalanıyor umutlarım
iliklerimde bir yabancı sızı
neşteri ile kucaklıyor kıyılarımlı...
sabretmeli!
ki yakındır
güncesine gül bağlayacak alfabenin
ruhuma kıyacağı söz!

ruhumda çağla tadı
hasreti ilikliyor aşkın kalbimi ayartan tenine
servi ağacı gölgesinde nar yangınına yağıyor
günahının ağzından öpen mukaddes dem!

bak işte...
atlasın gözlerine kemendini atan karıncalar
arşın kollarında yakıyorlar aynalarını!
yalnızlığın gölgesine
serçe parmağını saklıyor bir kız!
şakağındaki teri öpüyor ahşap yalnızlığın
kibrit kokusuna banmış buğusu...

döşüme karargâh kuruyor eylül ağırlı düş...
ödünç aldığım nefesi gelin ediyor
gurbeti gönlüme sıkan kurşunî sükût!
birazdan
tövbe eden gölgelerin uçurumuna uçan
ebabilleri çağırarak
güvertesinde gam büyüten gazel...

dinle eyy!
uçmak istiyorum
avuçlarımdan öpen gözlerinin dergâhına!
u ç m a k...

Islığını Emziren Rüzgâr

/içimin topraklarında
dışımın göğü saklıydı
ne zaman kıraç yanlarım ıslandı
o vakit yandı ruhumun ovaları/

ebrulî veda
yağmurunu serpmişken
takvimsiz geleceğimizin çehresine!
geç kalmışlığın ıslığını emziriyordu
küllerimizi yağmalayan karıncalar...

Züleyha'nın gözlerinde ateşini içmekte
Yusuf'un kuyusuna düşen gönlüm

umudumun iki yakasına yapışan
utangaç güneş!
ıslak bir kedinin gözlerindeki özlemsin artık

düşlerimin çatı katından atlıyor
kınında kanayan kırılmalar
boynu bükülmüş bir başağın
kıyametine sarılmış gölgesiyiz bak!

desem ki
sırça sarayımı sar sonsuzluğuna!
biliyorum
heyelan olur akar suskunluğun
içimin karanfil mezarlığına

oysa ben
sütten kesilmiş bir bebeğin
avuçlarındaki ter kadar!..

ey kumanyası gurbet kundağı yanık ey
acımız müşterek!
suyun ninnisinde kalbimizi ayıklamaktan başka
ne kaldı geriye
ne kaldı...

Tavan Arası Haykırışlar

kanaviçe şiveli alfabem
asılır kirpiğimin uçurumuna
Filistinli bir çocuğun
idam edilen gülüşüdür yaşam!

soluğum
genzimde kıyametini şeddeleyen soluğum
tavan arası haykırışlarımı yalıyor sessizliğim
d/uyuyor musun!

işgüzar kayboluşlar
yağdıkça metruk salıncağımın gölgesine
su kırılır g/özümdeki parmaklıkta
şakağımdaki şafak şahlanır
terleyen yalnızlığın koynunda

sonra mı?
nûn duruşunun cezbesinde
usturalı masumiyetle halvet olur
fiyakalı korkularım!
ruhum güllerini kusar
bûlbûlün nâr-ı şûrasında
güllerini kusar...

azaldıkça çoğalmanın felsefesini arşınlar
karınca yuvasındaki mistik kıvranırlar
ben yağarım yaşam sağlar
sıvası dökülmüş duvarların
kaygılı bakışlarını

ellerim kangren
ellerim kan revan içinde açan intihar çiçeği
ellerim hükümrân hüznlerin hüzmeleri

bez bebeğimin ömrünü gasp eder
falsız firarlar
Afrikalı bir kadının
üşüyen gözlerindeki açlıktır artık yaşam!

ah!
yalnızlığın avurtlarına
kırkı çıkmamış umudunu salan yaşam
bak!
gelin ettiğim çocukluğum kundaklıyor
annemin gözlerindeki nemi...

Beşik

/omurgasız düşler sızar
züleyha bakışlı kuyulara /

tavaf edilmemiş coğrafyanın
kıblesi avuçlarında doğan
kutsi hıçkırığısın...
hani yaşamın kirli kadehine
istemedenden dolan su gibi!

ey şiir!
yaslan yalnızlığımın yamacına
beşiğinde yangın çıkan bir bebeğin
anne zülfüne tutunan sesi gönlüm...

Göğün Gerdanında Gün/ah İzi

söz!

sağacağım gecenin sütünü
keyfimin ç/ağrısına

tutup iki yakasından yaşamın
asacağım göğün gerdanına
gün/ahın s/oluğundaki
duaların zikrini

güvertesinde rotasız kaldığım!
sokul ıssızlığımın ironisine
birazdan
asılacak küreklere
falezlerinde bileylenen çocukluğum...

Kanlı E m z i k

/gözlerimizden sağdıımız ılık
kısırak gibi çırpınırken gecede
zulmün uçurumuna nişan alır
duanın rahlesinde
ninnilerini saklayanlar! /

hüznü miras bırakıyor
ninnisini اساسız kavimlerden
ödünç alanın Asyalı soluğu!..

bedenini
savaşçıl iniltilere kurban verenlerin
düşleri sökölüyor gökyüzünden!
fesleğen kokusuna değmiş
şarapnel acısı
işgal ediyor yaşamın
utanca bakan penceresini

MEHTAP ALTAN - ÇİVİ

ah ruhunu karanlığa satan insanlık!
emziğini düşüren bebekler kucaklıyor
toprağın ölümlerle kavrulmuş tenini
y e t m i y o r
yetmiyor vahşetin karnını doyurmaya!..

ey küçük mezarları tavaf eden
dudakları üşüyen serçe ey!
asılıyor ölümler
yeni doğmuş umutların yüreğine
bayramıdır kötülüğün artık!..

oysa!
oysa daha karanlığa kandil yakacak
türküler vardı
kanatlarına umut sıçramış güvercinlerin
gölgesinde çoğalan!..

Kayıp Şiirin Kehaneti

Eylül kuşlarının gölgesi değişiyor
acıkmış dudağımın çatlaklarına
kan revan içinde sınırı işgal edilmiş ömrüm!

sabrın darağacına asılırken keşkeler
dört nala gidiyor eğreti düşler
ruhum Afrika
zikrim Şems'ine hasret kıyamet!

riyasız kelimelerim yanıyor
efsunlu susuşların ıslak sokaklarında
umut nasıl da küskün
nasıl da küskün göğün rahlesinden düşen alfabem!

hüzünün müebbetinde tetiğini düşürüyor zaman
ıslak bir kurşun değişiyor yüreğime
genzimi sarıyor çitten atlayamayan imgelerim

gözüme hüznün kaçtı
ey salıncağımın ipini kesen an!
yüreğime iliklediğim vicdan sahrası
emziriyor kimsesizliğimi

epik söylencelerin
eprimiş kıvranışında kıyıya vuruyor
yırılan gecenin ahir zaman monologları!
imlâsız patikalarda kırbaçlanıyor
az şekerli hayallerim

ve...
mavi kirpiklerimi dökerken asılsız ihbarlar
bir sokak çocuğunun şefkatinde ısıyor ruhum

yoksa
yoksa çaylak bir uğultunun koynuna mı girdi
çeyiz sandığımda sakladığım
naftalin kokulu sayıklamalarım

gir koynuma bakirliği hançerlenmiş gölgem!
birazdan celladıma hibe ettiğim
arınmış düşlerimi getirecek
bindallısını giymiş yalnızlığın zembereği...

Provasız Mırıldanmalar

Nilgün Marmara'ya

/boncuklarını asıyordu atlasın darağacına
kuğularının beyazını giyinen kadın!/

dilinin ucuna lapa lapa yağarken
soluk benizli kırlangıçlar
vazgeçişin şehadetinde
şirini şeddeledi ağlak süvariler!

derme çatma gülüşünün çatısına
şems gölgeli ağırları sürüp
örttü bakışlarını yaşama Marmara!

çaresizliğin çehresinde devinirken fısıltılar
menevişler küsüyordu yarına
oysa gamzelerindeydi ömrü!
oysa...

ah harlı üşümelerin
kanaviçe işlemeli miladı!
tutsaydın ipek dokumalı mavi ufuklardan
yaşam ıslaktı
yaşam çaylaktı
ama!...

/ölümün çıplak dudağındaydı karıncalar
manolya kokulu düşünde kanarken kadın!/

Marazi Mırıldanmalar

/yeni yetme umudumun çöz düğmelerini an!
sırrına soyunan cennet ateşini basacak ayazım/

yüreğine şeddelenmiş ömrüm
düşer gecenin rahmine
yalpaladıkça harflerimin marazi mırıldanması
lisanımın bağına yaslanır korkularım

sana susadığım yerde
asılıyım ruhuma
göverir yüreğimde karınca azmi!
ne vakit gökten düşsem
tutunurum toprağının Yusuf kuyusuna

sür sürmelerini surlarıma an!
dudağında ıslanan türkümün
elife dokunan haresindeyim
ebabil kanadında gerdeğe giriyor
hüzün duvağındaki ak kırılmalar

sokul topraklarıma iğde dalındaki soluğum...

kavuşma ayinidir
bekleyişin telvesinde dökülen tortular
muradım kırağımdaki son ateş iken
uğultundaki semazende kaldı aklım
razıyım kutsalındaki gölgenin kovuğuna
ey nar!

aklımın duvarlarında
kanı çekilmiş suslar
parsellenmiş sorgular sarar saçlarıma
eşkalsiz bir sevinin gölgesini sürüyorum
göğsümdeki kefensiz ağıtlara

artık!
sulu sepken kırılışlara
tarafsız siperlerdir
sek sek oynayan düşlerim

vebalin üryan bakışından koptu
hüzünle körebe oynayan salıncağım
anlat bana yaşam!
kumdan kalelerimiz
işgal edilirken mi yittik biz...

Şark Salkımına Ölüm Aryası

/ölüme yataklık eder
sirasını savan hüznün alyası
örtün üzerimi!
martı ısıklığında sallayacağım
yüreğimin beşliğini/

yelkenlerini suya indirmiş öfkeler soyunuyor
zencefil kokulu sabahın gerdanında
düşlerimin göçmen kuşlarını azat ediyor
bir ihtilâli doğuran kıvranişın sayfası

alaturka gidişlerin sapağında ömrüm!
bir ileri iki geri nakaratına muhalif
ağıtlar büyütüyor göğün dul yakarışı

birazdan
dudağı uçuklamış asumanın
kasvetini öpecek avuçlarımdaki ter...

adam asmaca oynarken çocuklar
kelebeklerin kanatlarını yakıyor
darağacına dilini süren gölgeler

melal akşamlar şark salkımlı sancılarda...

gamzelerinin kamburunda
Aralığı aralayan şiir!
imha et hüznümün rahminde döllen
Kasım sancılarını

az sonra
kelimelerim anadan üryan çılglığını giyinecek!
karıncalarımın belini kıran
kalleş susuşları yakacak kar...

koş
ey yıldızlarımı vuran
gamzesi ömrüme bedelim!
tutun falezlerime
soluğumun son ninnisinde
öldüreceğim adını...

sabrın gözlerinde arınıyor
şivesi bozuk sükûnun perdesi
ateşi öpen kırlangıçların
kanatlarında intiharı sağlıyor
imgelerimin çaylak şahlanışı

ve şimdi
uçurtmam ipinden firar ediyor
ah atlasım!
kabrimde bir düş toprağımı emziriyor...

K ı r a ğ ı

/hayat
kirlenmiş masallarını
bakir ninnileriyle arındıran cellat!/

açığa alınan düşlerime
şarapnel şefkati değişiyor
geceler umudun soykırımında
kimsesizliğimi giydiriyor kutsal şükûn
özlemin öksüz çitlerinden atlıyor
çaresiz yanıml!

kanatlarını yüreğime banan güvercinler
intihar ediyor tek tek!
evrenin yazmasına sığınmıyor korkularım
ıskaladığım her gülüş
bindallısını giymiş yıldızları ağlatıyor...

ömrün yavruağzı salıncağını sobeliyor
fesleğen gülüşlü ölümün dudakları
yaşamın gözlerine inemeyen yanıml
nâr ayazında eyy!

karıncalar küfrederken firkat fısıltısına
arka sokakların irinli duvarlarını yıkıyor
yavru ceylan soluklu gölgeler...
yüce bir an menevişleniyor
erguvan kokusunu öpüyor martıların zılgıtı!

ytirdiğim harfleri kucaklıyor küflenmiş hesaplar!
içimdeki kuyuya düşüyor ömrüm
debelendikçe sana akıyor
ruhumun dergâhındaki sen zikri!

ey heybetinde huzur bulduğum
bak! içiyor soluğumu
ölümün ninni işlemeli kaneviçesi

duanın gövermiş denizine kulaç atalım mı
belki emzirir ruhumuzdaki
şeddeli özlemin yamacını...

uykunu kirpiğime beşik kertmesi yapar mısın eyy!
yoksa kırağı yağacak yüreğime
yoksa elif elif sızlayacak ıssızlığım
y o k s a

Harman Yarası

kıyama duran sızılar taburu
ruhsatsız kelimeler sıkar şiirin rahmine
ki en okkalı ünlemleri
bir aforizmanın yatağında yaksın diye an!
ve attığı taş ile
kuyunun dibinde onurunu arar
şairin yüreğine kezzap dökenin nefesi!

buğdayını reddeden başağın
boynundaki darağacına asılır meczup gülüşler!
ah türküsünün toprağına mezarını kazıyan ayaz
bir soluğun çömez aksanında diyetini öder
düşlerine mayınlar döşenmiş yanım!

ölüm
bir kırlangıcın gözlerinde
kana kana içer sessizliğin fermanını!
sağar kutsal suyunu
kehribar taşına duvağını seren gölgeye...
toprağın ağzına göğün soluğunu veren mana!
söyle nerede kaldı
celladının yüreğinde ırmağını büyüteceklerin vuslatı
söyle!

bir elif miktarı çağlar gönlüm
aforoz edilmiş imgelerin ağzında!
kandırılmış çocukların kirpikleri süpürür
yağmurun yanmış muradını...

oysa
hüznün harman yarasına
bir tennure gölgesinin değmesiydi umut!

erkenci kuşlar yakıyor kanadını
sütten kesilen düşlerin göğsünde...
yüreğime hiçliğin önsözünü işleyen nakkaş!
elma şekerinin kırmızısına masalını gizleyen çocuk kadar
özgürüm şimdi...

Gergefinde Çivilenmiş Ninniler

/çelişkilerin kaygısına gecenin tırnakları geçer
çılgılığın figanında semazendir öfkeler /

hüznün koyaklarını
mesken bellemiş ömrüm
duyuyor musun !
puslu bir yalnızlık esniyor
vuslatın yamalı narasında

serçenin gözlerine astım nabzımı
teyelledim ruhumun gazellerini efkârıma
bir de
bir de sessizliğini karıp sancılarıma
göğünün rahlesine serdim kıraç toprağımı

özlemin ummanına soyunurken katrem
şehrimin zifiri şavkına abandı yüreğim

sonra
köşe başı gölgelerinin
tavan arası ayazına kahrlandı
direnci kırılmış ufkumun infiali

ensemde işgalinin göçebe yalnızlığı
ıskalanmış düşler satar an!

korkularımın nihavent satırları
konuşlanırken öznesi firari hayallerime
tekil yokuşların çoğul inişini sırtlandı
hüznümün kamburu!
ısmarlama sızılar kanattı
lûgatimde göveren usumun nevbaharını

ve
Eyüp'ün sabrıyla sevişirken telaşım
bir ney üfledi mayalanmamış umudumun
hıçkırığa bağdaş kurmuş iklimine

sen
gergefine çivilenmiş ninnileri asanım!
şimdi
genzime sardığın sağanağı uyutuyor
gönül dergâhımın faili meçhul menzili...

Süvarisiz Kuytular

/ ruhumda nasırlı anlar
yüreğimde neyi olmayan semazen hüznü!/

üşüyen ellerimin ayası yırtılmış haritasında
kanıyor toprağım
sanki
kıyametin ebemkuşağı ikilemine tünüyor
kâğıt gemimin güvertesiz seyri

öfkemin ketum kasnağında işliyorum
kendime kafa tutuşun yazgısını!
bir şiir kadar çıplak
bir ateşin denizi kadar
cezbedeyim şimdi...

gözyaşımı içen gecenin
sabaha firar güncesinde
korkuyorum üşüyen yanlarımdaki
küllerin gölgesinden

ve
kilitliyorum düşlerimi
kuyusunda rabıta yapıyor Yusuf sabrım

yıldızları tut an!

içimde bir kelebeğin çırpınışlarını içiyor
umuda bigâne savruluşum
yoksa
yoksa bir yağmurun
kızıl cennetine mi düştü sözcüklerim

güneşin her sabah doğduğu yerden
ölüyorum kendime!
yalnızlığın ağılak makamından sıyrılıp
yağıyorum yıldızların yüreğine
hep orada çocuk
hep orada kadın
hep orada insandır
içimdeki beni bana kundaklayan sır!

susuyorum
sustukça
kayalıklarımda bir martı
çılgılığını gömüyor
baharı kusan süvarisiz kuytulara

dök içini sonsuzluğum!

kâbuslarımın en تنها durağında
çıkarıyorum üzerimdeki imgeleri
şimdi bir firarının
utangaç soluğu kadar cesurum!

/gecenin rahminden ömür düşer
mayalanmış hüznü zikrettikçe sabah/

Anadolu'dan Çocuk Türküsü

ağlak masalların
kehribar yolculuğudur türkülerimiz/

memleketim
umuda aşerdiğim yerde
saçlarımı tarayan muradım...

çehremi arşınladıkça gökyüzü
Erciyes'in duvağında akar
gelincikler güncesi
efil
efil

ey uykusuna yaşam sağan çocuk!
durma!
toprağın zülfü çağırır
kirpiklerine bağdaş kuran düşlerini

sarı! çocuk!
Anadolu'mun bereketine sarıl
Niğde'nin bozkırları emziren teninde
kızıl elmalar büyüt

hadi!
Bitlis'in kilim dokuyan minik elleri hadi...
bir türkü mırıldan
yüreğinin gergefine akıt
ağtının gönüllü teslimiyetini

sonra
sonra çocuk!
mor heybeler teyelle geceye
içinde Yeditepeli İstanbul büyüten
hece
hece

sancılar damıtır türkülerin tınısı
hasretin yangınını tavaf eder gurbet
Adıyaman'dan çağırır rüzgâr seni çocuk!
hüznü biçtiğin yerde
umudun hasadını toplar toprağın
dirhem
dirhem

ey köyümün yeşil mabedine şiir süren çocuk!
çöz çatlak dudaklarının acıya çalan nöbetini
ninnilerin ana kokusunu sarar
dadaşlar diyarından esen
Karadeniz'in hırçın saçları

yağ ovalarımın dağ doğuran bereketine
yağ çocuk!

memleketim
huzura göverdiğim yerde
soluğuma türkü olan sevdam!...

Anka Ayazı

/aslolana abanırken ağırlı anılar
an aralanır alacanın açılacak alfabesinden
artık!
ateşe asılacaktır anka ayazı /

üşümeyi giyindiğim yerde
boşluğun iki yakasını tutan
sayıklamalarım başlar
sonrası
kızılca kıyamete
cennet nefesi sağmaktır
kim bilir!

diyarımın bir solukluk sancısında
ay düşer göğün rahminden
poyrazın nasırlı teninde inler
g/özümdeki arş...

şehrim ıslak
şehrim salkım salkım sus seli

y/aralanır molasız kuşanmışlığım
ateşböceklerinin fiyakalı yalnızlığına soyunur
yüksek topuklu özlemlerim

ve...

ötre örter örselenmişliğimin öykünmesini

seslenirim yaşama

kolladığın kadar

kısırlaştır karanlığın kısıraklarını...

yelelerimi yalıyor rüzgârın vedaya coşkusu

duy sesimi!

yadigar üşümüşlüğümün mahzenine

kurşun sıkar kaygılarım

hadi yaşam!

terleyen gamzelerime kan/at ol

sür süvarilerini surlarımın silüetine

kavgamın dipsizliğine astığım

tüm çıgıllara ant olsun ki

ruhumdaki salıncağın ipini keseceğim usul usul

sığınıp gecenin koynuna

gönüllü tutsaklığın kanına gireceğim

sessiz

sessiz...

Nisyan Narası

/oksitlenmiş prangaların ütopyasına saklandım
birazdan şiir kanayacak ruhumda!/

yitirilmiş düşler kayıyor
ateşini örten buzullardan
kervanım zulasını yakacak
çek ellerini an!

gözlerime düştüğün günden beri
tavan arası düşlerim bağbozumunda
çılgılığında saklanıyor yüreğim
ve
hüzünlerin ıslak salıncağına biniyor
infazını emziren bez bebeğim

yarının şerefine kadeh kaldırıyor şiir
gözlerime kördüğüm olan zaman!
kork benden
çözdüm içimdeki çocuğun saçlarını

ruhumun ovalarına perçemini düşürüyor dağlar
rahmetin lütfuna sığınıyor gece
küfürbaz gölgeler kırbacını indiriyor
ısınıyor kelimelerim
artçı susuşların imbatında

ah kundaklanan ruhumun kamburuna
tırnağını geçiren yaşam!
kutsanmış gözlerinde doğuracağım
menevişlerin bakir devinimlerini

korkmuyorum aslında
biliyorum! ay soyacak
faili belli ezberlerin kekeme öfkesini
biliyorum! annemin sütü yıkayacak
kirlenen düşlerimin saçlarını...

ey renklerimin kanını emen cinnet!
çaktığın kibritin ateşinde ısınacağım
hiddetinin tespihi dağılırken gönlümde

ve finaline bandığım ey şiir
giderken kan damlatarak büyüttüğüm
alfabemi bırakıyorum alnındaki kayıp kente
şairliğin tümcesinde tüterken sivri iniltiler!...

/mezar taşı olmayan umutlar
göğün alnına attıkları çiziklerin
çukurlarında yaşar /

Ruhun Koyaklarında Hüzün Rabitası

/vuslatın şakağında fesleğenler ağlar
ay yanığı hüzünler zapt ettikçe düşleri/

gecenin göğsünü emerken firkat güncesi
iflah olmaz kafiyeler doğurdu ömrüm
önce kelebekler firar etti şehrimden
sonra
avazım çıktığı kadar sustum

korkularımın başucuna asıyorum
tavan arası düşlerimi
titriyor kuytularımdaki gölgeler

avurtlarımda mühürlü gülümseyişler sunağı
tut ki
tut ki kırdım bacağını şeytanın!

nihavent mırıldanmalarım
meylettikçe geceye
sırtımı sıvazlıyor yağız bozkır türküsü
ruhumun tersanelerinde
düşlerimin rayları sökülük
yarınım kan ter içinde

yalnızlığımı tüneyen pusulasız sızılar
tetliğini çekiyor serkeş özlemlerin

nabzımın kesik çizgilerine
yol haritası eşlik ediyor
birazdan
şaftı kaymış bir güç gösterisini
imha edecek
rabıta yapan yıldızlar!

yarım kalan her katremin kıyısında
can kesiği yaralarımın ılığı ekili
sessiz olun!
ruhumun koyaklarında barınan
son umudu da süpürecektir kirpiklerim

hüznün bağ bozumu naralarında
mülteci gülüşlerime kızıl şafaklar yağdı
şimdi
ıslıkların rüzgârsız ninnisinde kaldı s/aklım

ey göğsüne gök olduğum!
var git gidebildiğın denizin
kızıl sahrasına
ki
atlasımın tenine terimi sürebileyim...

İşgal Sükûneti

/imitasyon teslimiyetlerin cezasını keserken zaman
önce inancın kıyısında büyüyen umutlar ölür! /

yüreğimin duvarlarına çarpıyor
kurşuni susuşlar
italik gölgeler hüznü örerken gecenin kabzasına
haraca kesilmiş adımlarımın
teninde tütüyor terlemiş tümcelerim

terennümler ekiyorum gönlümün girizgâhına
ruhumun lime lime dökülüştü
ceplerimdeki işığa işgal sükûneti!

kanadım kaniyor ömrüme gamzesini serenim
yalnızlığımı ıslak kirpiklerimle baş göz ediyorum bak!

söz yağmurum
ebemkuşağının dilindeki lâl çılgılığım
dinle!
avuçlarımdaki ninniye parçalıyor
vuslata vurgun naralar!

düşlerimi tarıyor
dişleri ağrıyan sabrın metaneti
genzimdeki kekeme yargılar
sokuldukça gecenin rahmine
hüznüm dölleniyo kıyametin müebbetine

birazdan
sek sek oynayan fısıltılar
şehrimizin kaldırımlarını sökecek
biz günahın saçlarını örerken!

ey gamzesine yüreğimi verdiğim!
sen umutlarımı ikileminle işgal ettikçe
poşusu zılgıt duvağına değmiş gelinler
düşlerini asacak geceye...

ve ben
ve ben yakacağım
sandığımdaki son kanaviçeyi de
kuyusunda Züleyha'sız kalanın kıyılarında...

ey yaşam!
yarınım bindallısını giyiniyordu
atsan kulacını
öpecekti parmaklarındaki ağrıdan
mavi yazmalı nefesim
billahi!

şimdi can havli bir üşümüşlüğün
hüzün kubbesiyle halvet oluyor ruhum
pencerem kırık
pencerem yıkık
pencerem!...

Ruhumun Beşiğinde Yangın

/kadeh kaldırır firkatın tırnakları!
camdan umut çiçeğinin şerefine.../

ahraz gecelerin koynunda
sen kokan yaralarım kuruyor
fuzûli bir karanlığın
kamburunu kırarken sabrın şah damarı

günahını öpüyorum nefesinde kıvranan
kesik başlı çaylak ağydın
şimdi
özlemin kanatsız kursağında büyüt
ıpslak sesimin uçuruma semahını!

eğreti masalın çürük bahçesini yakıyor
ayyuka çıkan keşkenin salyası
yüreğimin salkımından düşenim!
küle mayalanmış ışığın saçlarını kesiyor
karanlığın dul kuyusu

öylesinedir bazen yaşam
öylesine kurban vermektir
hikâyenin kibritçi kızını!
ruhumda su sesinin vebali
kanatır iç sesimin öksüzlüğünü
ince
ince

ah sahipsiz imlâlar mahzenim!
say ki
bir martının bize kûs ığlığında doğdu
ekim vurgunu duaların mûhûrlû kısrakı
ve say ki
ığlığımızı sarıyor
nikotin nefesli yaşama bigâne kaldırımlar

yangından seller ıslatacak bu gece
gûneşin yıkadığı çehremizi
biz karanlığın kağnısını kıracaktık daha!
ruhumuzun beşigini
kûl etmeden önce ömrün haramileri

oysa
azıcık ekmek arası umuttu
şiiirimin gözlerinde doğan ney ninnisi!

Kırlarımda Körpe Kompozisyonlar

/kırılğanlığın kızılında kanar
keyfin kangren kozaları/
koştururken kabusumun kavgası
kırmızı karanfiller koptu kollarımda

köprüsüz kahırların kükreğini
keşfederken kelebek
korktu kıyametimin karanlığı

kör kalan korkuların kararsızlığına
kutsal kördüğündür kuşların kıvrımı

kudretinde konuşlanır
kanadı kırık kelimeler
kalbimde kuşku kesikleri
kıyılarımda kızgın kumlar
kazınır
kazınır kırlarım

kuğunun körpeliğine kansa da
kendi kasvetinin kalesi
kaldırımların köhne kalabalığında
konaklar karınca kümeleri

kucağında kıymetlime küs kıvraklığın
kulağında kimsesizliğime keşif kuruntun
kusar
kınında kasvet kokan külleri

kimi
kızılırmak'ın kapısıdır kıraçlığıma
kimi
koylarımda kaf dağı kehanetidir

kim bilir!

/kırbaçlanır kıvılcımın katresi
kandıkça kayboluşun kuramına /

MEHTAP ALTAN ÇİVİ

Ufkumun Zemzemi

Kıraç yalnızlığımın, toprağında inlerken
Avlunun taşındaki, kırlangıçlarım ölür.
Müzmin yakarışlarım, vicdanını dinlerken
Yanılığımın kağınsı, atlasıma gömülür.

Yazgımın esasını, düşlerim dölleyince
Yelesini savurur, umudum ince ince

Kuytularıma konan, sonsuzluğum yorulur
Yüreğimi öperken, ayın serseri teni.
Şehrimin saçlarında, göğün özü yoğrulur
Sırça gülüşlerimde, güneş öperken beni.

Aklımın yağmuruna, gazelimi yaslarım
Ezberlenmiş sızıma, efsunlu düş taslarım

Alaca sabahımın, kanadı değdi suya
Ruhumun kabuğunda, vuslat demidir bugün.
Ufkumun zemzemini, akıttım kör kuyuya
Kurşuni cümlelerin, şerbet demidir bugün.

Yağmayacağım artık, külünün kubbesine
Sereceğim sabrımı, zikrimin cübbesine !...

*acı, mukaddes şerbetini şeddelerken aynalara
kaç güvercin ölüsünün âh'ını kuşanır gökyüzü!*

çivi

MEHTAP ALTAN

*anne sütüyle yıkanmış imgeler günah çıkartır
gelin kinasına banmış naftalin hıçkırıklarında /*

*paslı sükûn
lirik ayinler sağarken kutsal mabedime
üveyik kanadında hüznü aksıran
gölgeler çiviliyor gece!*

*bir kırlangıç öpüyor şirin ağzından
çığlık yükseliyor içimin dergâhından
çekilin kaygılar
çekilin!
vav olup kıvrılacağım
bir türkünün en acıyan yurduna*

001074

 /profilkitap
 /profilkitap
 /profilkitap